

ŚW. WOJCIECH

PISMO PARAFIALNE

Nr 8(81)

• POZNAŃ

• Wrzesień 2012 r.

„Zebrali się u Jezusa i opowiedzieli wszystko, co zdziałali...” (Mk 6, 10)

Nie potrafię wyjaśnić „dlaczego?” zdarzenie, którego opis rozpoczyna Ewangelista Marek tym właśnie zdaniem kojarzy mi się z zakończeniem urlopu i wakacji. Do Pana Jezusa przyszli Jego uczniowie, których wcześniej posłał, by „wzywali do nawracania się” (Mk 6,12), by głosili, że „Bliskie jest Królestwo Niebieskie” (Mt 10,7). Po powrocie „opowiedzieli (Jezusowi) wszystko, co zdziałali”. Razem z Nim przyjrzeni się znakom Pana Boga, które sami zobaczyli i których doświadczyli. Musiało to być dla nich niesamowicie fascynujące i ekscytujące. Oni w tym byli „w środku”, pod wielu względami byli świadkami czy nawet autorami tych wydarzeń.

Po wakacjach porządkujemy, zdjęcia, fakty i obrazy, którymi Pan Bóg pozwolił się nam w tych dniach zachwycić. Jednym z takich zdarzeń, zresztą dla mnie bardzo wymownym, były odwiedziny cmentarza niedaleko Kaliningradu, który w czasach niemieckich zwał się Königsberg a jeszcze wcześniej Królewiec. W tej miejscowości, w tej chwili o nazwie Ruskoje, pod koniec wojny toczyły się bardzo zacięte boje

między armią radziecką a niemiecką. Zginęło wielu ludzi po każdej ze stron. Nie usypywano im mogił. Jedyne umieszczono tablice z nazwiskami poległych żołnierzy. Na radzieckiej tablicy, wśród nazwisk zapisanych rosyjską cyrylicą (ośmioletnia nauka tego języka nie poszła w las), odnalazłem nazwisko jednego z moich przyjaciół, którzy byli tam razem ze mną. Mówił on, że korzenie jego rodziny wywodzą się ze Wschodu. Poszliśmy później na część niemiecką tego cmentarza. Tam podobne tablice z nazwiskami żołnierzy niemieckich, gdzie wśród nazwisk, często polsko brzmiących, odnalazłem w dwóch miejscach nazwisko „Kaiser” i w jednym nazwisko „Putz”, jak bł. Ks. Narcyz. Wszystkich tych żołnierzy połączyła śmierć i tamta ziemia. A we mnie odezwało się wezwanie od Pana Jezusa, że Bóg jest Ojcem wszystkich i że jesteśmy tymi, których zadaniem, jako synów Bożych, jest „wprowadzanie pokoju” (Mt 5,9).

Kolejnym wydarzeniem, które we wakacyjnym porządkowaniu znalazło w moim odczuciu znaczące miejsce, to podpisanie 17 sierpnia „Przesłania do

Narodów Polskiego i Rosyjskiego” przez prawosławnego Patriarchę Moskwy i całej Rosji Cyryla i katolickiego arcybiskupa Józefa Michalika, przewodniczącego Episkopatu Polski. Bezprecedensowe spotkanie tych dwóch pasterzy Kościoła. W swym „Przesłaniu” apelowali oni o „wybaczenie krzywd, niesprawiedliwości i wszelkiego zła wyrządzonego sobie nawzajem”, mimo tylu trudnych zdarzeń w dalekiej i niedalekiej przeszłości. Oni też prosili Chrystusa: „Niech On sprawi swoją łaską, aby każdy Polak w każdym Rosjaninie i każdy Rosjanin w każdym Polaku widział przyjaciela i brata”. Dla mnie są to słowa wyjątkowo mocne i bezsprzecznie mające w sobie bardzo dużo nadziei złożonej w Panu Bogu.

Niech wakacyjne wydarzenia, które Bóg w swoich planach nam przygotował (nie tylko te „moje”), pomoże nam, rozpoczynającym nowy rok szkolny wejść pogodnie i w przekonaniu, że Pan Bóg w swojej Opatrzności będzie nad nami czuwał i że pomoże nam wprowadzać pokój nawet tam, gdzie wydaje się, że to się nie da.

Ks. Marek Kaiser - proboszcz

Anioł – posłaniec Boga

„Aniołowie jako czyste duchy uczestnicząc w świętości samego Boga, otaczają w kluczowych momentach Chrystusa i towarzyszą Jego zbawczemu posłannictwu wobec ludzi” – to słowa papieża Jana Pawła II w 1986 r. wygłoszone podczas audiencji generalnej. Aniołowie są pośrednikami pomiędzy Bogiem a ludźmi. O ich naturze wiemy tyle, że są czystymi duchami. W przeciwieństwie do człowieka, anioł nie posiada postaci materialnej i możemy go sobie tylko wyobrazić. Każdy z nas ma swojego Anioła Stróża, obojętnie czy jest chrześcijaninem, czy nie. Bóg każdemu daje takiego opiekuna, bo każdy człowiek jest dzieckiem Bożym. Nasz Anioł Stróż towarzyszy nam w naszych codziennych, zwykłych czynnościach. Pomoc anioła rozpoznajemy po tym, że skłaniamy się do dobrego, a nie do złego.

29 września Kościół katolicki obchodzi święto Świętych Archaniołów: Michała, Gabriela i Rafała. Pierwsze miejsce wśród Archaniołów ma Michał. To właśnie św.

Michał według tradycji chrześcijańskiej wystąpił przeciwko Lucyferowi, który zbuntował się przeciwko Bogu i skłaniał część aniołów do buntu. Św. Michał uchodzi za księcia aniołów, Archanioła, któremu Bóg powierzył zadania wymagające szczególnej siły. Wstawia się za ludźmi do Boga, stoi przy umierających, towarzysząc duszy w drodze do nieba. Jest patronem złotników, piekarzy, aptekarzy, malarzy. Przedstawiany jest jako rycerz z mieczem we wzniesionej prawej ręce, z pokonanym i związanym szatanem w postaci smoka u stóp.

Archanioła Gabriela uważamy za szczególnego opiekuna Świętej Rodziny. On poinformował Zachariasza o narodzinach Jana Chrzciciela, a potem zwiastował Najświętszej Maryi Pannie narodzenie Pana Jezusa. To on miał powiadomić św. Józefa o macierzyństwie Maryi, a następnie ostrzegł św. Józefa przed Herodem, nakazując powrót do Nazaretu. Archanioł Gabriel jest patronem

urzędników pocztowych i łącznościowców. Najczęściej przedstawiany jest jako młodzieniec w białych szatach, ze skrzydłami w scenie Zwiastowania.

Imię Archanioła Rafała oznacza po hebrajsku „Bóg uleczył”, „Bóg zbawił”. Rafael jest strażnikiem życia w raju, posiada dar uzdrowienia duszy i ciała. W tradycji chrześcijańskiej Rafael pojawia się jako pomocnik lekarzy i chorych, jest także ich patronem. Ikonografia przedstawia go jako wędrowca z drewnianą łaską i czołem przepasanym chustą. W przeciwieństwie do Michała i Gabriela, w Nowym Testamencie nie ma wzmianki o Rafaele. Pod koniec średniowiecza św. Rafała uważano za opiekuna podróżnych.

Obecność aniołów widać również w liturgii. Hymn „Chwała na wysokości Bogu” śpiewany w czasie Mszy św. ma swoje źródło w anielskim śpiewie przy narodzeniu Jezusa. Uwielbiając Boga śpiewem „Święty, święty, święty” łączymy

Anioł – posłaniec Boga

się z aniołami, archaniołami i chórami anielskimi. Tradycja chrześcijańska podkreśla obecność aniołów w liturgii chrzcielnej, zwłaszcza przy poświęceniu wody chrzcielnej. Obecność aniołów można również zauważyć w liturgii pogrzebu. W obrzędzie pożegnania

zmarłego Kościół prosi, by na spotkanie zmarłego wyszli aniołowie, by orszak anielski przyjął duszę zmarłego i uniósł ku wyżynom nieba.

Papież Jan XXIII tak widział rolę wszystkich trzech Archaniołów w życiu chrześcijan: „A kiedy czasem czujemy

ciężar materii naszej ludzkiej natury, święty Michał, który czuwa nad Kościołem powszechnym, obdarzy nas pokojem radosnym i głębokim; św. Gabriel połączy się z nami w hołdzie i błaganiu Matki Bożej; św. Rafał pokrzepi nas swoją pomocą i radami”.

Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

Od śmierci Pana Jezusa na Golgocie, Krzyż stał się symbolem miłości i ofiary, a także symbolem cierpienia i pokuty. Ta symbolika jest nam również wskazywana przez Chrystusa w słowach: „Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje”. W Kościele katolickim w

roku liturgicznym, 14 września obchodzone jest jako Święto Podwyższenia Krzyża Świętego. Zostało ono wprowadzone do liturgii roku kościelnego przez papieża

św. Sergiusza I w VII w.

Znak krzyża jest nie tylko sposobem modlitwy, ale także znakiem identyfikującym chrześcijanina. Krzyż określa nasz stosunek do Boga, wpływa na nasz sposób życia. Ten znak wiary chrześcijańskiej umieszcza się na szczytach świątyń i kaplic, w domach, na piersi swoich wyznawców. Krzyże spotykamy na polnych drogach, przydrożnych kapliczkach. Są krzyże drewniane i metalowe, duże i małe, często spotykane przy drogach dla upamiętnienia ludzi ginących w wypadkach drogowych.

Początkowo krzyże nie miały wizerunku Chrystusa. Forma ich była bardzo różna. Możemy wyróżnić krzyż łaciński św. Andrzeja, krzyż św. Piotra, krzyż grecki, papieski, jerozolimski, egipski, prawosławny. Od XI w. znak krzyża rozpoczęto umieszczać w świątyniach i nosić w procesjach przed Mszą św. Według tradycji Drzewo Krzyża odnalazła św. Helena, matka cesarza Konstantyna Wielkiego, która po przybyciu do Jerozolimy w IV w. nakazała rozebranie pogańskiego przybytku, który został wybudowany na miejscu Golgoty i Grobu Pańskiego. W trakcie odsłaniania Golgoty znaleziono krzyże Chrystusa i dwóch łotrów,

gwoździe, oraz część tabliczki z napisem „Jezus z Nazaretu, król żydowski”, którą Piłat polecił umieścić nad głową Jezusa. W VII w. relikwie Krzyża zrabowali Persowie. Odzyskał je cesarz bizantyjski Herakliusz i osobiście wniósł na własnych barkach do kalwaryjskiej bazyliki w Jerozolimie. Pamiątką właśnie tego wydarzenia jest obchodzone corocznie 14 września Święto Podwyższenia Krzyża Świętego.

W czasach wypraw krzyżowych relikwie Krzyża trafiły do Europy. Największą część drzewa Krzyża Świętego posiada obecnie kościół św. Guduli w Brukseli. Część relikwii posiada także Bazylika św. Piotra w Rzymie. W skarbcu katedry paryskiej Notre Dame znajduje się część Krzyża подарowana przez polską królową Annę Gonzagę, która miała otrzymać od króla Jana Kazimierza. Największą relikwię Krzyża Świętego w Polsce posiadał kościół Ojców Dominikanów w Lublinie. Niestety, została ona zrabowana w 1991 r. przez nieznanych sprawców. W Polsce obecnie najbardziej znane są relikwie znajdujące się w sanktuarium Świętego Krzyża na szczycie Łysej Góry. To tutaj król Władysław Jagiełło modlił się przez dwa dni przed bitwą pod Grunwaldem, powierzając Bogu siebie i swoje wojsko przed decydującym starciem z Krzyżakami. Legenda głosi, że relikwie Krzyża przywiózł do Polski w XI w. św. Emeryk, syn św. Stefana I, króla Węgier. Wiadomo natomiast, że relikwie były na Łysej Górze w XIII w. otaczane powszechną czcią. Od tego czasu rozpoczyna się w Polsce kult drzewa Krzyża Świętego. Do opactwa świętokrzyskiego pielgrzymowali obok Władysława Jagiełły również Kazimierz Jagiellończyk, Jan Olbracht, Zygmunt Stary, Zygmunt III Waza, Jan Kazimierz i Michał Korybut Wiśniowiecki.

Relikwie świętokrzyskie to pięć części drzewa. Dla bezpieczeństwa tych bezcennych fragmentów Krzyża, podzielone zostały na dwie części. Większa, znajduje się w sejfie klasztornym, a jedną oprawioną

częstkę udostępnia się pielgrzymom. Od 1723 r. relikwie Krzyża znajdują się w kaplicy Oleśnickich, która w 1620 r. została wzniesiona na Świętym Krzyżu z inicjatywy magnata Jana Oleśnickiego.

Od marca 2008 r. największy skarb na Łysej Górze znajduje się w nowym relikwiarzu, w kształcie monstrancji, będącym wotum za tysiąclecie życia monastycznego na Świętym Krzyżu. Nowy relikwiarz waży 6 kg, 70 cm wysokości i wykonany jest z połączanego srebra. Przez 800 lat pieczę nad relikwiami sprawowali benedyktyni. Po nich od 1936 r. funkcję tę pełnią Oblaci Maryi Niepokalanej. Dzisiaj to miejsce przyciąga rzesze pielgrzymów i turystów, którzy w bliskości relikwii drzewa Krzyża Świętego modlą się, a także podziwiają piękno przyrody i zwiedzają ważne miejsce ziemi świętokrzyskiej.

Z TOBĄ JEZU

słońce rozjaśnia się
gdy jesteś
zieleń taka zielona
jest przy Tobie
i wody życia nie są straszne
i spadające łzy przy grobie ...

*
* *

wszystko co najpiękniejsze
i najwartościowsze na tym świecie
wyrasta z Drzewa Krzyża
i z cierpień jego czcicieli ...

*
* *

niebo najpierw staje
w płomieniach krzyża
tylko prawda i wierność
idą wraz z Chrystusem
przez grób
do domu Ojca - -

W. Janusz Mikulski

To już po raz siedemnasty!!!

W dniu 28 lipca br. grupa parafian „pod wodzą” swojego proboszcza- ks. kanonika Marka Kaisera wyjechała autokarem do Ravensburga (południowe Niemcy) na zaproszenie rodzin niemieckich skupionych przy kościele Liebfrauen. Pierwsze radosne i serdeczne powitanie miało miejsce jeszcze tego samego dnia, w godzinach popołudniowych, po dotarciu na umówiony parking w Ravensburgu. Potem rodziny polskie zostały zakwaterowane w znanych sobie od ponad 20 lat rodzinach niemieckich -tak, tak, ta wymiana rodzin pomiędzy zaprzyjaźnionymi parafiami trwa już 23 lata!.

Następnego dnia, w kościele Liebfrauen o godz. 10.00 miała miejsce Msza św. koncelebrowana przez ks. Hermanna Riedle, naszego proboszcza ks. kan. Marka Kaisera oraz ks. Marka Jańskiego. Wtedy też odbyło się oficjalne powitanie Polaków przez p.Rudolfa Ege. Dalsza część niedzieli- to wspólne spacerunki po Ravensburgu rodzin niemieckich i polskich, lub krótkie wyjazdy poza miasto.

W poniedziałek, 30 sierpnia rodziny polskie i niemieckie oprowadzono po warsztatach dla osób dorosłych, niepełnosprawnych w firmie Oberschwäbische Werkstätten gem. GmbH (OWB) znajdującej się w Ravensburgu. Warsztaty powstały z inicjatywy rodziców dzieci niepełnosprawnych -zawiązanego w 1970 r. stowarzyszenia „Inicjatywa dla życia”. Obecnie jest takich stowarzyszeń jedenaście i łatwiej im organizować pracę dla osób niepełnosprawnych. W firmie OWB

każde miejsce pracy jest dotowane przez Państwo. Państwo opłaca także pedagogów i psychologów. Natomiast pieniądze ze sprzedaży produktów wykonanych w OWB przeznaczone są na wypłaty wynagrodzeń dla pracujących w tym zakładzie niepełnosprawnych. To była bardzo interesująca wizyta, szczególnie ze względu na uświadomienie nam, osobom sprawnym, że osoby niepełnosprawne mają takie same potrzeby jak my- chcą pracować, chcą być potrzebni i kochani.

Natomiast we wtorek 31 sierpnia rodziny polskie i niemieckie wyjechały na 3. dniową „reise” do Schwarzwald. Noclegi były zarezerwowane w pensjonacie „Maria Lindenberg” w m. St.Peter, w Schwarzwaldzie, a codziennie wyjeżdżaliśmy do innego miasta. Pierwszego dnia byliśmy w Freiburgu- mieście położonym na zachodnich stokach Schwarzwald, popularnym ośrodkiem turystycznym. Tutaj też modliliśmy się w katedrze pw. Najświętszej Maryi Panny, z początku XII w., uznawanej za arcydzieło budownictwa gotyckiego, z wieżą o wysokości 116 m. Następnego dnia byliśmy w Strasburgu- mieście położonym w północno-wschodniej Francji- w Alzacji. Strasburg, to jedno z

niewielu miast na świecie, którego centrum (znajdujące się na swego rodzaju wyspie, otoczonej ze wszystkich stron kanałami) zostało sklasyfikowane przez UNESCO jako światowe dziedzictwo ludzkości. Faktycznie- zachwyтом nie było końca! Zwiedzanie miasta poprzedziła jednak wizyta w Parlamencie Europejskim. Zobaczyliśmy ten piękny i nowoczesny obiekt od

Cd na str 4

ŚLUBY

Tadeusz Waclawik i Barbara Garstecka
Piotr Olejniczak i Ewa Nadolska
Bartosz Bielawski i Bogna Nowowiejska
Michał Chendrzyk-Majewski i Katarzyna Dorna
Bartosz Lisiecki i Hanna Kozera
Marek Borowiak i Izabella Libowska

Kalendarium wrzesień

8.IX. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny
14.IX. Podwyższenia Krzyża Świętego
15.IX. NMP Bolesnej
18.IX. św. Stanisława Kostki patrona Polski
21.IX. św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty
29.IX. Świętych Archaniołów, Michała, Gabriela i Rafała
30.IX. św. Hieronima, kapłana

Chrzty

Jakub Jan Wegelewski, ul. Piaskowa
Natalia Karolczak, ul. Kutrzeby
Piotr Desko, ul. Szyperska
Monika Maria Pawłowska, ul. Św. Wojciech
Iga Śniegowska ul. Szyperska
Julia Nadia Rajewicz ul. Św. Wojciech,
Sebastian Krzewski, ul. Piaskowa

ODESZLI DO WIECZNOŚCI

Michał Antoni Dembiński, ul. Sporna, 1.63
Genowefa Modzelewska, ul. 23 Lutego, 1.80
Hildegarda Wojciech, ul. Piaskowa, 1.80
Anna Narbutowicz, ul. Św. Wojciech, 1.86
Leszek Berger, Plac Wielkopolski, 1.87
Mieczysław Aleksander Ratajczak,
ul. Niepodległości, 1.62
Anna Szymakowska, ul. 23 Lutego, 1.104
Halina Jadwiga Wojciak ul. Św. Wojciech, 1.89
Zdzisław Kopieczko, ul. Nowowiejskiego, 1.63

„Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!”

To już po raz siedemnasty!!!

środku, no i oczywiście byliśmy w sali, w której zasiadają europosłowie. Kolejny dzień – to pobyt w miejscowości Colmar, także w Alzacji- mieście położonym w obniżeniu pomiędzy

masywem Wogezów a Renem. Colmar, to stare miasto- pierwsze wzmianki pochodzą z 823 roku. Teraz to niezwykle atrakcyjne pod względem turystycznym miejsce, z uroczymi uliczkami, domami, kanałami. Tutaj też, w dawnym klasztorze dominikanów (z XIII wieku) znajduje się muzeum z niezwykłym „Ołtarzem z Isenheim” Matthiasa Grünewalda. Wracając w

czwartek, 2 sierpnia do Ravensburga, jeszcze długo po drodze rozmawialiśmy o doznanych wrażeniach.

Nasz pobyt w Ravensburgu, jak zwykle bardzo radosny, przyjacielski i pełen wrażeń powoli dobiegał końca. Z zaprzyjaźnionymi rodzinami żegnaliśmy się w sobotę, 4 sierpnia, wspólną Mszą św. oraz kolacją w centrum gminnym „Heilig Kreuz”. Następnego dnia, wczesnie rano wsiadaliśmy do autokaru, aby udać się w drogę powrotną do swoich domów.

(BP)

INFORMATOR PARAFIALNY

Duszpasterze:

ks. Marek Kaiser - proboszcz (tel. 61- 852 - 69 - 85)

ks. Mikołaj Graja - wikariusz (tel. 61- 852 - 26 - 54)

Porządek Mszy św. i nabożeństw:

- w niedziele i święta: 8.00, 9.30, 11.00 (dla szkół podstawowych), 12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka);

- w święta będące dniami pracy: 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30;

- w dni powszednie: 8.30 i 18.30;

Nieszpory : niedziela g.17.30 (z wyjątkiem Wielkiego Postu, maja, czerwca i października)

Maryjne : sobota g.18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu : I - czwartek miesiąca g.17.00 - 18.30

Godzina Święta : I - czwartek miesiąca g.18.00

Misyjne : I- czwartek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem misyjnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

Do Serca P. Jezusa: I - piątek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

Nowenna do św. o. Pio wraz z Mszą św. o Budowę Domu Ulgi w Cierpieniu : II czwartek miesiąca g.18.30

Nowenna do św. Antoniego : wtorek g.18.00

Jubileusze małżeńskie: 3 sobota miesiąca o g.18.30;

Msza św. za zmarłych w minionym miesiącu parafian: I- niedziela miesiąca g.9.30;

Msza św. dla młodzieży przed bierzmowaniem: I piątek g.19.30;

Spowiedź św.

- 15 min. przed każdą Mszą św. i w sobotę od g.18.00;

- w I - czwartek miesiąca od g.17.00;

- w I - piątek miesiąca od g.16.00 - g.19.30;

Wymienianki roczne :

w każdą niedzielę o g.9.20;

Chrztzy:

w 2 - sobotę miesiąca g.18.30 i w 4 - niedzielę miesiąca g.9.30;

Biuro Parafialne

(tel./fax. 61-851-90-12) :

w poniedziałki i piątki - g.16.30 - 17.30 oraz we wtorki i czwartki - g. 9.00 - 10.00

Dla narzeczonych: w I, III i V wtorek miesiąca g.19.00 -20.30;

(biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek miesiąca);

Krypta Zasłużonych Wielkopolan:

sobota g.10.00 – 12 oraz niedziela g. 13.00 – 16.00

(inne terminy można indywidualnie uzgodnić);

Poradnia Rodzinna i Przedmałżeńska:

II wtorek miesiąca g.17.30;

Parafialna Caritas:

w II i IV poniedziałek miesiąca g.18.00 - 19.00;

Członkowie Żywego Różańca:

pierwsza sobota miesiąca g.8.30;

Świetlica dla dzieci i młodzieży:

od poniedziałku do piątku g.14.00 - 17.30;

Spotkania Biblijne : wtorek g.19.30;

Spotkania AA (anonimowych alkoholików):piątek g.19.00;

Spotkania AI - Anon (rodzin alkoholików):środa g.19.00;

Duszpasterstwo Akademickie:wtorek g.20.00

Modlitwa o Jedność Chrześcijan : czwartek miesiąca g.20.00

Konto Parafii: Bank Zachodni WBK S.A. nr 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318

Strona internetowa Parafii:

www.swietwojciech.archpoznan.pl

Pismo Parafialne Św. Wojciech: miesięcznik, nakład 300 egz. **Wydawca:** Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Wojciecha, Wzgórze Św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań, tel. do redakcji: 501 529 446, e-mail: swietwojciech@archpoznan.pl **Redaguje zespół:** Małgorzata Helak, Leszek Helak, ks. Marek Kaiser (proboszcz parafii- opiekun redakcji), Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej)

Druk: Drukarnia SERIKON, Sosnowa 6, 63-004 Tulce, tel. 61 872 73 26

Redakcja nie zwraca nie zamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń. Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczane na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.